

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla Gruden

ŽRTVE SIROMAŠTVA

Na svetu še danes živi okrog 750 milijonov ljudi v skrajni bedi. Ti ljudje niti nimajo najosnovnejše hrane, niti minimalne zdravstvene zaščite in so brez kakršne koli možnosti in sposobnosti, da bi imeli delo. To so žrtve siromaštva, to je beda brez nade, da bi se siromaštva rešili. Kljub napredku in hitremu gospodarskemu ritmu, prepostavljajo da bo leta 200 še vedno 600 milijonov ljudi v skrajnem siromaštvu.

Približno tako izjavo je dal generalni direktor Mednarodne banke McNemara. Ta banka je specializirana, da pomaga siromašnim deželam v njihovem razvoju. Poštene besede, ki jih je izgovoril v svojem govoru ter situacijo siromaštva v svetu ožigosal kot škandalozno.

Zanimivo je, če že ne paradoksa, da ja ta isti Mr McNemara bil za časa vietnamske vojne, obrambni minister ZDA. In kot tak poznan iza časa ko so v

Vietnamu padale nepalne bombe.

V svojem govoru je tudi opomnil in dejal, da bogate države zapirajo možnost uvoza proizvodov iz siromašnih dežel. Države tretjega sveta, kar pomeni tri četrtine svetovnega prebivalstva, izvažajo samo dva odstotka svojih proizvodov v bogate države. Dočim industrijsko razvite države prodajo petkrat več v siromašnejše države. Države tretjega sveta potrebujejo klientelo, da bi razvijale nove aktivnosti in zagotovile delo svojim prebivalcem.

Drugi opomin, ki ga je navedel v svojem govoru: da najbogatejši najmanj vlagajo v siromašnejše države, torej McNemara je imel hrabrost, da javno pribije na križ sramote ZDA, ZR Nemčijo in Japonsko, češ da že z neznatno finančno pomočjo tretjemu svetu, postopno zmanjšujejo njih mogočnost razvijanja in napredka.

DRAGE KONKLAVE

Izvolitev dveh papežev v kratkem razdobju je težko prizadela blagajno male vaticanske države. Vsako ustoličenje novega poglavarja katoliške Cerkve požre ogromne vsote, katere se potrošijo na priprave, ceremonije in proslave.

Uradnih podatkov za to ni, a nekateri strokovnjaki in novinarji približno izračunajo izdatke kot dohodke, ki se iztekajo ali pritekajo v vaticansko državno blagajno. Italijanska revija EPOCA je prinesla zanimive podatke o izdatkih, ki so jih imeli letos v zvezi izvolitve dveh papežev.

V Vatikanu je zaposlenih nad 3 tisoč ljudi, ki so dobili po izvolitvi papeža Janeza Pavla I. povišano plačo za 200 tisoč lir. Ogromni stroški so ob pogrebu in volitvah papeža, tokrat je delalo 1100 akreditiranih novinarjev, ti so dnevno natisnili preko 92 tisoč strani raznih poročil, pisali življenjepisne raznih kardinalov, tisoče izvodov molitvenih njižic za pogreb itd. Ob smrti papeža se delajo in tudi plačajo nadure, nekaterim kardinalom iz siromašnih škofij iz Azije, Afrike in latinske Amerike se plačajo vsi potni stroški iz vaticanske blagajne. Kot se plačajo vsi stroški bivanja kardinalov za časa pogreba in konklave.

Nedavno je vaticanski minister za finance, kardinal Egidio Vagnozzi izjavil, da je državni proračun negativni že od leta 1973. in da se za letošnje leto predvideva deficit 12 milijard lir. Poleg omenjenih izdatkov so regularni izdatki za vzdrževanje palač, muzejev, knjižnic in drugih prostorov, kar požre ogromno denarja. Najmanjša plača vaticanskega uslužbenca je 400 tisoč lir in se vzpenja do 800 tisoč. Vzdrževanje papeških nunciatur, pomoč raznim misijonom

okrog po svetu, so tudi prilično veliki izdatki.

Vendar po drugi strani ima Vatikan tudi svoje dohodke, na primer od muzejev in od stanarine palač v Rimu je prineslo leta 1975. 15.5 milijard lir dobička. Poseben dohodek je takozvani Petrov novič, kateri prihaja iz vseh delov sveta in je začasa Janeza XXIII. iznašal letno 13 milijard lir, za časa Pavla VI. so ti dohodki padli kar za dve tretine-nemara inflacija? Vatikanski bančniki in finančniki (Antonetti in Argenterii) se bavijo tudi z investicijami. Ko je dobil papež leta 1929. od Mussolinija 740 milijonov lir, se je ta vsota do današnjega dne oplodila na 350 milijard lir. Za investicijami se je svoječasno bavil tudi ameriški škof Pavel Marcinkus iz Čikaga, njega celo obtožujejo špekulacij, češ, da je ilegalno investiral v inozemstvu. To niso nepomembne obtožbe, ker se ves dohodek mora po papeževi odločbi razdeliti za karitativne namene. Tako danes Sveta stolica ne sme kupovati delnic na pr. pri tovarnah zdravil, katere proizvajajo medicine, ki se ne skladajo s katoliško moralno (kontracepcijske pilule itd.). Zato mesto v Italiji investirajo največ v ZDA, Kanadi, Švici in Zapadni Nemčiji.

Vsako leto se praznuje po vsem katoliškem svetu misijonska nedelja, tu je n. pr. leta 1975 prišlo v vaticansko blagajno 42.3 milijarde lir. Dohodki prihajajo tudi od drugod, od poedinih katoliško nacionalnih skupnosti. Najradodarnjša je brezdvoma ona v ZDA. "Religious Communities Trust" je preteklo leto zbrala od ameriških katoličanov kar 300 milijard lir. Seveda tudi izdatki ni ravno malo, vendar se še ni bito kot vidimo, da bi Vatikan bankrotiral, kvečjemu nasprotno.

VABILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DUHOVNIKOM

LJUBLJANA-Odnosi med družbo in verskimi skupnostmi v Sloveniji so dobri - je ugotovil koordinacijski odbor za urejanje teh odnosov pri socialistični zvezi delovnega ljudstva Slovenije. Položaj vernikov je zelo pomembno vprašanje v slovenski družbi, ki že dobrih enainštirideset let poudarja in v praksi tudi čedalje bolj dokazuje, da verska pripadnost ni in ne more biti nikakršna ovira za akcije slovenskega naroda v celoti.

S tem dejstvom se bo začela 18. oktobra v slovenskem parlamentu razprava o izvajanju zakona o verskih skupnostih - taka razprava je prvič na dnevnem redu nove delegatske slovenske skupščine.

Zmanjšanje prekrškov v zadnjem času v zvezi z vero (njeno zlorabljanje ali pa nastopanje proti njej) je resnično dejstvo, kar obstoj nov zakon, še pomembnejše pa je, ali zakon o verskih skupnostih resnično prispeva k svobodi nasploh, veroizpovedi pa še posebej. Da je manj prekrškov, je vsekakor zasluga demokratične

ljudske akcije v krajih, kjer iščejo rešitve v strpnem dogovaranju.

V sekcijah socialistične zveze, katerih cilj je angažiranost pri obravnavanju in odpravljanju raznih problemov, naj bi bolj kot doslej sodelovale tudi verske skupnosti, in to ne le v koordinacijskih odborih za urejanje odnosov med slovensko samoupravno družbo in cerkvijo, pač pa tudi pri obravnavanju vseh drugih problemov, kjer se lahko interesi verskih skupnosti ustvarjalno uveljavljajo v družbeni akciji, na primer pri vprašanih spomeniškega varstva, kulture, humanitarnih dejavnosti pa tudi pri vprašanju kulture slovenskega jezika. Republiška konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije je zastopnike verskih skupnosti že povabila k sodelovanju v pripravah na posvet o slovenski.

Duhovniki in drugi zastopniki verskih skupnosti naj bi poslej bili tudi bolj zastopani v konferencah in forumih socialistične zveze Slovenije in vseh ravneh.

PARTICIPATION
Kar po domače

Nenavadna zavrzetost članov komisije, ki so sestavili poročilo Participation v svrhu zboljšanja življenjskih pogojev, ki jih Avstralija nudi priseljencem, mi vrača upranje, da bo ljubezen spet našla pot med človeštvo. Očitno je, da so to Poročilo pripravili in vsa tozadevna raziskovanja vršili človekoljubi, kajti iz vseh njihovih predlogov naši državni upravi (NSW) je razvidno, da so imeli v vidiku ne samo zboljšanje današnjega šolskega sistema ampak tudi zboljšanje odnosov med starši in otroci. Šolski sistem kot smo ga še nedavno poznali je imel za cilj asimilacijo, posledica česar je bila še večja odtujenost med strašipriseljenci in njihovimi otroci, kot pa odtujenost med starši in otroci današnje družbe na splošno. Ker se tak šolski sistem niti malo ne ozira na kulturne vrednote priseljencev, otroci, ki so rojeni v tujini a morajo brez znanja angleščine nadaljevati šolanje v angleščini, zaostajajo v znanju za anglosaksonci pri čemur, kar je popolnoma razumljivo, se jim rodi občutek manjvrednosti. Temu sledi pomanjkanje spoštovanja do staršev in sorjakov, do lastnih kulturnih dediščin med katerimi je na prvem mestu rojstna govorica.

Človek, ki se svoje govornice sramuje in jo preneha negovati a ne pozna nobene drugega jezika, ta nima nobene možnosti za nadaljni duhovni razvoj in širjenje obzorja. Tak človek obtiči v samemu sebi in sebi enaki družbi. A svojim otrokom služi le kot slab primer. A kar je najslabše, ne more jim biti niti malo v pomoč pri šolanju. Taki starši celo povečajo razdor, ki ga je tujina napravila med njimi in njihovimi otroci. To je tudi največji vzrok, da je Komisija za Etnične zadeve izdelala načrt za bodoči šolski sistem s pomočjo kategega naj bi prišlo do zblizanja med starši in otroci in med izseljenci in tukaaj rojenimi državljani. Kot prvi korak k temi zblizanju so za leto 1978. uradno priznani izpiti na višjih šolah iz češkega, madžarskega, litvanskega, litvanskega, poljskega, srbo-hrvatskega, turškega in ukrajinskega jezika. Člani komisije, ki je sestavila Poročilo se posebno zavzemajo za vpeljavo arabske in slovenske v uradni pouk na srednjih šolah, v bližnji bodočnosti, za kar so zelo dobri izgledi. Zavzemajo se tudi za estonski in macedonski jezik, vander jim je to delo otežkočeno, ker nimajo odbora, ki naj bi pripravil program za poučevanje teh dveh jezikov.

Kot najboljši primer v svrhu takega zblizanja komisija navaja v Poročilu program osnovne šole v Newtownu, Canley Vale Infants school, in Cringilla Primary school. Istočasno Komisija priporoča vsaki redni šoli, ki se zanima za uvedbo jezikov raznih narodnostnih skupnosti, da stopi v zvezo s sobotnimi etničnimi šolami, ker jim te morejo nuditi neprecenljivo pomoč in nas-

vete, posebno kar se tiče pripomočkov za poučevanje.

Komisija upa, da bo naša država, če bo sledila predlogom v Poročilu, do leta 1988, imela zadovoljivo število učiteljev, ki bodo kvalificirani za poučevanje jezikov v rednih šolah. Komisija živo priporoča izmenjavo obiskov med avstralskimi in prekomorskimi šolskimi oblastimi v izmenjavo in primerjavo šolskih programov v svrhu boljšega sodelovanja med Avstralijo in tozadevnimi državami. Jugoslavija in Avstralija sta v tem pogledu že ustvarili tesen odnos in upati je, da bomo posebno mi izseljenci deležni bogate pomoči s strani naše domovine kar se tiče knjig primernih za poučevanje naših jezikov pod pogoji primernimi za Avstralijo.

Komisija smatra, da bo poteklo deset let predno bo zrel zadovoljiv kader učiteljev za poučevanje "etničnih" jezikov na rednih šolah, kajti v svojem raziskovanju so člani komisije naleteli na predsodke celo s strani avstralskih učiteljev, kar je zelo razočarljivo. Učiteljsvo pripada med takozvano inteligenco. Ta naj bi bila brez predsodkov ... Naj navedem samo eden teh žalostnih primerov.

Upravnik neke šole je komisiji izjavil, da bi ne dal niti ene šolske zgradbe na razpolago emigrantom, češ, da "pridejo iz krajev, kjer vsi vozijo vozove in so tukaj krivi vseh prometnih nesreč".

Neki drugi učitelj, ki je sicer pokazal zanimanje za "etnične" otroke, pa je izjavil posebno za eno etnično skupino, da so "osnovno divjaki ... da prihajajo iz jam".

Zaradi takih in podobnih izjav je Komisija za Etnične zadeve predložila naši državni upravi, da uvede tečajje za sociološko usmerjen pouk o emigrantskih grupah v NSW.

Komisija se dobro zaveda velikih zaslug, ki so jih etnične šole deležne s strani dobrovoljnih pomočnikov, in predlaga uvedbo serije dvodnevni tečajev, ki naj bi te delavce usposobili za administrativno delo v etničnih šolah in za razredni pouk. Komisija izjavlja, da je delo teh ljudi od neprecenljive vrednosti za integracijo emigrantskih otrok v šolsko življenje. Upajmo, da so jim tudi starši za to res hvaležni.

UTRINEK

Pot vase sebi iščem skozi notranje veselje kamor vodi misel me

za čelom plameneča sama sebi kažipot in tir samooplojavanja.

Čim bolj globoko v sebi sebi iščem, tem dlje po sebi izven sebe segam

koda sem klopčič učlovečenega zvezdnega prahu brez konca.

Pavla Gruden

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

PRED 750. OBLETNICO
KAMNIKA

KAMNIK-Leto se nagiba h koncu in Kamničani se že pridno pripravljajo na praznovanje 750-letnice svojega kraja, ki bo prihodnje leto.

Odbor za praznovanje je že ocenil dosedanje delo in priprave na ta velik dogodek ter sprejel tudi okvirni program številnih akcij in kulturnih prireditev v jubilejnim letu. Še posebno skrb so posvetili lepšemu videzu mesta, saj zidarski mojstri pridno obnavljajo pročelja starih hiš, ostrešja, portale in drugo, kar bo dalo temu srednjeveškemu mestecu svežino in prikupen videz.

Prav tako pa niso pozabili na okolico hiš, vrtove, parke in zelenice, ki jih čistijo in lepo urejajo.

USPEŠNA SLOVENSKA
PODJETJA V
BEOGRADU

BEOGRAD-Slovenska podjetja, med katerimi imajo številna svoj sedež v Ljubljani (Litostroj, Saturnus, Termika, Emona, Slovina itd.) dosežejo letno v Beogradu za 10 milijard novih dinarjev prometa.

60 MILIJARD LIR
ZA PROSTO CONO

RIM-Italijanska vlada je odobrila dva zakonska akta, ki izhajata iz italijansko-jugoslovanskih osimskih sporazumov.

Prvi dokument določa 60 milijard lir za razvoj proste industrijske cone pri Trstu,

drugi dokument pa določa 15 milijard lir za razvoj tržaške luke.

Na podlagi že prej sprejetih zakonskih ukrepov je dobila pokrajina Furlanija-Julijska krajina na voljo 300 milijard lir.

PROTESTNO
ZBOROVANJE V KRIŽU

TRST-Pred spomenikom padlih partizanov v Križu je bilo množično zborovanje, katerega udeleženci so obsodili fašistično divjanje, med katerim so prejšnji teden spomenik razbili. V isti noči so fašisti razbili tudi spomenik na Bazovici, poškodevali ploščo padlim partizanom na Padričah in spomenik miljski partizanski Ali Vivoda.

Na zborovanju v Križu so obsodili vse tiste, ki skušajo ustvariti ozračje nezaupanja ter kaliti prijateljstvo in sodelovanje med Italijani in Slovenci.

VLAK BRATSTVA
IN ENOTNOSTI

BEOGRAD-V Srbijo je prispel tradicionalni vlak "Bratstva in enotnosti" iz Slovenije, ki je na obisk v 30 občin Srbije pripeljal 1.250 udeležencev te plemenite manifestacije iz 28 slovenskih občin. Med potniki je tudi 850 nekdanjih izseljencev, ki bodo v Srbiji obiskali družine, ki so jih leta 1941 prisilno sprejele potem, ko so jih fašistični zavojevalci izgnali iz Slovenije.

TRIBINA ČITALACA

Povodom dodele nagrada
"NJEGOŠ"

CRNOGORCI-SA SREĆOM
VAM BILO ...

Ako mi je dozvoljeno, želim da se sa ovim dopisom osvrnem i iznesem svoje utiske sa veoma uspele zabave i kulturne manifestacije, koja je održana u subotu 28. oktobra ove godine - u prostorijama Jewish Memorial Community Centre - a koju je organizovalo i pripremilo naše poznato kulturno umetničko društvo "Njegoš".

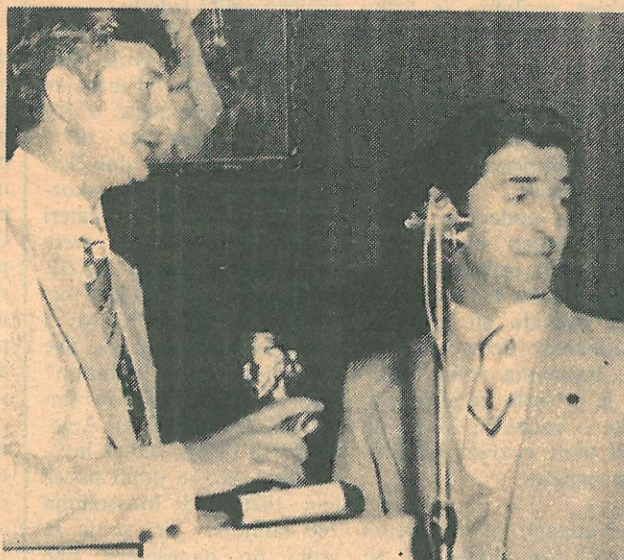
Nemožemo a da na samom početku ne pomenemo i list "Naše Novine" koje dominiraju istom važnošću i koje su podjednako doprinele velikom uspehu ove manifestacije. Za žaljenjem je što te večeri, zbog zauzetosti, nije mogao biti prisutan njihov urednik, Bogoljub Smardžić, koji je-kako sam obavestjen-po novinarskoj dužnosti morao otputovati. Međutim, problema sa te strane ipak nije bilo, jer je urednika kao i list "Naše Novine" zastupao upravo njihov vlasnik, g. Ken Gavrilović.

A sada da predemo na sam tok večeri.

Taj dan, subota uveče, 28. oktobar 1978 godine, već je ranije najavljen i naši ljudi su ga sa nestrpljenjem iščekivali ... Svako je na razne načine planirao da to veče bude tamo prisutan, a pogotovo naši talenti-pisci, (nazvani amateri), koji su imali i razloga da tamo idu, jer su te večeri dodeljivane i nagrade za njihov rad. stali gosti su takođe imali razloga da idu, jer pored lepe zabave koju su tamo doživ-

eli, imali su takođe ujedno čast da prisustvuju i dožive jedno naše literarno veče po prvi put u tuđini, odnosno ovde u dalekoj Australiji. Pored radova za konkurs koje su pročitali u listu "Naše Novine", imali su prilike da njihove autore lično vide i upoznaju. Uz to imali su takođe prilike da čuju izvode i recitale od našeg velikog pesnika i filozofa, Njegoša, koje su uspešno izveli članovi društva koje nosi njegovo ime. Može se slobodno reći da je taj deo programa imao najveću draž za sve nas, jer kultura jednog naroda se ustvari i zasniva na tome da se njegova pokolenja uče na primeru svojih velikana. Dakle, poštovati i učiti se na primerima svojih velikana, znači isto što i slušati reči majke, koja vam uvek želi samod obro. Sve ovo pomenuto, su doživeli svi oni koji su te večeri bili prisutni. Naravno, neki i pred želje nisu mogli biti prisutni, a razlozi su razni; neko zbog udaljenosti, neko je bio sprečen zbog bolesti, nadamo se da je ovo literarno veče bio samo početak te vrste. Postoji još i rešenost ili zainteresovanost u čoveku koji, ako želi nekuda otići, on će to i učiniti. Za sebe i još neke članove književnog društva u Sydney-u mogu reći da smo se prilično dobro organizovali. Ja sam došao iz Canberra-e u Sydney, a polazna tačka je bila Newto-

wn, t.j. od stana gospođe Vere Horvat. Tu je došla i Olga Sokač iz Melbourne-a, kao i Ljiljana Toševska i njen prijatelj. Kada smo se svi okupili krenuli smo na zabavu a šofer je bio Ljiljanin boy friend ... Malo smo lutali dok nismo našli zgradu za svečanost, ali je ipak bilo sve u redu. Ja sam se potrudio da ih uz put sve malo zabavim i nasmiejem, kako nebi izgubili dobro raspoloženje. Ovo zato jer sam primetio da je Ljiljanin prijatelj izgledao te večeri nešto previše ćutljiv pa se nije moglo tačno znati da li je ljut ili tužan - dok je Ljiljana te večeri nasuprot njemu bila izuzetno vesela i raspoložena ... Već na samom ulazu u dvoranu bili smo prijatno iznenađeni predusretljivošću i dočekom članova društva "Njegoš". Na samim vratima sale, sa unutrašnje strane, stajala je sa svake strane po jedna kršna i visoka Crnogorska

Na slici: Ž. Jovanović prilikom prijema nagrade i povelje od predsednika žirija R. Mikovića

devojka u narodnoj nošnji. Izgledale su u našim mislima kao one dve karijatide koje gordó stoje na ulazu u Njegošev Mauzolej na Lovćenju... Već na prvi pogled se moglo videti da je sve dobro organizovano, a članovi društva "Njegoš" su bili uvek u pokretu. Pokazalo se naime, da ona izreka o sporosti Crnogoraca uopšte nije dolazila u obzir te večeri - kao ni oni: "de rukovodiš"-jer svi su predano i neumorno radili! Sam program je tekao sa uspehom, a nekoliko različitih muzičkih orkestara koji su nastupili te večeri, zaista su zadovoljili svačiji ukus. Makedonska folklorna grupa, KUD Ilinden; može se reći da je upravo profesionalno izvela svoj deo programa. Daroviti narodni guslar, Vlado Vujičić, nam je uz gusle sa uspehom dočarao "dogadaje iz starih vremena", dok su crnogorska ora i svi oni koji su ih igrali-uz "junačka poskakivanja i oblake" - bila prava atrakcija večeri. Sve je ovo uticalo da se te večeri ustvari nismo ni osećali da smo u tuđini, već je sve bez sumnje ostalo za svakoga nezaboravno, a nadamo se da će ih biti još takvih. Svi su se razišli veseli i zadovoljni, a domaćini nisu propustili da svoje goste prijateljski isprate, isto onako kako su ih srdačno i dočekali. Ostalo je samo da kažemo: Drnogorci, sa srećom vam bilo i nastavite ovako, jer vaš primer je deo uspeha i za sve ostale naše narode - jer: "Svi jednako, tada ali danas, vrijeme će svojim tokom hodit - a ovo su stari uredili" ...

Živorad Jovanović

NEPRAVEDAN ŽIRI

Poštovani gospodine Gavrilović,

Poštovana Gospođo Horvat,

Znam da ćete reći da moja kritika nije na mestu, ubedena sam i znam da Vi ne primete ničije ideje ako to ne odgovara Vama lično, to se i sami potvrdili u br. 16 N. Novina.

Želela bih ukratko reći o konkursu Njegoševe nagrade. Ne, nemojte pogrešno shvatiti, da sam ljubomorna što nisam bila i ja nagrađena, ma da po kvaliteti rada mogla bi zauzeti makar poslednje mesto i još ako se uzme u obzir da ste moje radove objavljivali od drugog broja N. Novina. Ali to za mene nije bitno; duša me boli kad vidim nepravdu u našem voljenom listu koji nam je davao utjehu u ovoj zemlji. Hoću da kažem da su žiri napravili veliki propust, u nikakom slučaju nisu postupili ljudski i bratski ma da se to samo tako čini da su pravedni. Razumljivo je nisu mogli biti svi dobri radovi nagrađeni. Čestitam svim dobitnicima Njegoševe nagrade, osim dobitnika Gospodina Ljube Vučurovića i Gospodina Milana Mijuškovića. Čast njima kao ljudima, ali kao stvaracima književnih djela ne vidim da im se treba čestitati. Ako žiri nije imao osećaj za književnost, zašto nije zamolio druga Jože Marovac savetnika za štampu i kulturu iz Ambasade Kamberra. On bi im verovatno mogao pomoći odabrati literaturno vredne radove, jer nije dovoljno biti crnogorski dečak i osvojiti osmo mesto, Ž. Lukić, Z. Brkić ili Štefa Varnovac i drugi. Nisu mogli sa svojim izvanrednim radovima zauzeti ni jedno mesto koje su zaslužili.

Ako postoji kulture kod naših ljudi u ovoj zemlji, dužni ste da objavite ko je za koji rad bio nagrađen, jer sam prelistala svih 42 broja i ne mogu pronaći drugog nagrađenog, ili mi nije poznato, možda se nagrađuju i oni koji nisu s radom učestvovali na nagradnom konkursu. Hvala na Vašem razumevanju i molim da mi objavite ovo pismo, jer to nije samo moja želje, već mnogobrojnih čitaoca.

Potpresednik Društva Književnika "Južnih Slovena" Vera Horvat

Zahvaljujemo se na održanom času iz "pravde" i na kritici koju ste uputili našem listu NEOPRAVDA-NO!

Postoji jedna stara izreka - latinska - koja glasi DE GUSTIBUS NON DISPUT-ANDUM, što bi mi rekli o ukusima se ne raspravlja. Tako je bilo i sa žirijem koji je ocenjivao i predlagao dobitnike nagrada za ovogodišnju nagradu NJEGOŠ Uzimajući u obzir hiljadu i jedan razlog za onakvo dodeljivanje nagrada i naš list se u potpunosti slaže sa odlukom žirija iako je samo jedan član naše redakcije (od ukupno pet) bio član žirija.

Zatim, nije fer u ovom kontekstu "prozivati" gosp. Moraveca (i praviti medvedu uslugu i njemu i Ambasadi) kada oni sa ovom akcijom nemaju ama baš ništa - ovo je bila akcija Crnogorskog kulturno umetničkog društva NJEGOŠ iz Sidneja, uz pomoć redakcije lista NAŠE NOVINE, a bila je namenjena doseljenicima iz svih krajeva Jugoslavije.

Drugo, nisu nagrađivani "književnici", niti članovi društava već pojedinci za objavljene radove i za celokupni opus radova.

Treće, ipak niste dobro pročitali list jer da ste tako postupili primetili bi na dan 25. septembra o.g. na strani 10 (gotovo cela strana) objavljen je rad pod naslovom "O VLADICI, PETRU PETROVIĆU NJEGOŠU", autor je potpisan imenom Ljubo VASOV - taj rad je nagrađen drugom nagradom, gospođo Vero Horvat.

I, četvrto, nikada neće biti apsolutne pravde, niti je ikada bilo, što važi i za odbir radova i nagrađene u ovoj akciji, ali se žiriju nemože imputirati da nije pravedan u onoj meri koliko je to ljudima moguće.

Nije fer, gospođo Horvat (posebno od Vas kojoj je ovaj list ukazivao maksimalno uvažavanje i poštovanje), zbog lične ljutnje i trenutnih zaključaka umanjivati nivo zaista izvanredno vođenje i dovršene kulturne akcije od jednog društva koje je malo po broju članova, ali veliko po idejama i po onome šta rade i KAKO rade.

KORDINACIONI ODBOR JUGOSLOVENSKE
ZAJEDNICE U VICTORIJI
NAJSRDAČNIJE VAS POZIVA NA PROSLAVU DANA
SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE
JUGOSLAVIJE

PROSLAVA ĆE SE ODRŽATI U SUBOTU 25. NOVEMBRA 1978 GOD. U PREKRASNIM PROSTORIJAMA ROYALE BALLROOM EXHIBITION BUILDINGS, CARLTON OD 8 ČASOVA NAVEČER DO 1.30 PO PONOĆI.

PROGRAM

U 8 časova ulaz gostiju.
Od 9 do 9.30 svečana akademija.
Od 9.30 do 9.35 recitacija posvećena Danu Republike.
Od 9.35 do 9.50 splet narodnih kola iz Jugoslavije.
U 9.50 večera uz plesnu muziku.
U 12 časova izvlačenje bogate tombole, između mnogih vrednih zgoditaka nalazi se i jedna povratna karta do Jugoslavije sa JAT-om.
Tokom cele večeri zabavlja će vas izvrstan orkestar.
Ulaznice su puštene u prodaju koje treba kupiti do 23. novembra 1978 god. jer se iste neće prodavati na ulazu.
Cena ulaznice 15 dolara po osobi u koju je uključena: bogata večera i neograničena količina pića.

ZA SVA OBAVEŠTENJA I RESERVACIJU STOLOVA OBRATITE SE NA
NAVEDENE TELEFONE OD 6 DO 10 NAVEČER

S. Dukić	387 5612	D. Sapundijev	877 2092	R. Mugosa	89 6123
T. Susović	877 1024	I. Miloševski	391 6383	D. Žižić	56 2212
S. Stojković	309 3020	B. Trajkov	850 8779	I. Srsen	465 5997
J. Kulik	337 6149	M. Glavonjić	547 8668	I. Horvat	97 6840
L. Dubočanin	579 2372	A. Jović	311 7729	M. Petrusanec	78 2004 Geelong
				K. Klasev	99 178 Geelong

JECAJI BOLA

Izašli smo iz zime
da bi zavoleli proleće-
i njeno zelenilo.
Dugo smo lutali
a svega smo dvaput
skidali zvezde
sa plavog neba
i brojali iz zajedno.
Oba puta
mesec je bio pun
a noć krvava.
Odjednom-
otputovao sam
sa ranom zorom
u svetu avantura,
-a nisam ti rekao

ni zadnje zbogom.
Danas,
kad god pobesni vetar
pobesni i nešto u meni,
čujem tvoje korake
i tvoj nemi jecaj
koji me tako boli!
I ne znam,
da li još plačeš
ili se možda smeješ.
Ali kad god pocrne oblaci
i ja sam pocrnim
i vidim neku kišicu
po obrazima mojim.
Condor Valentino
Red Hill, A.C.T.